

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก มีจุดมุ่งหมาย ดังนี้ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพ ตามความคิดเห็นของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพ และนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการแก้ไขปรับปรุงการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพของโรงเรียน ให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ ผู้สอนวิชาโครงการอาชีพชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2544 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก จำแนกเป็น ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ จำนวน 34 คน ผู้สอนวิชาโครงการอาชีพ จำนวน 229 คน รวม 263 คน กลุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมดจากผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ จำนวน 34 คน ได้รับแบบสอบถามคืน 34 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ใช้วิธีการสุ่มแบ่งชั้นหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) กับผู้สอนวิชาโครงการอาชีพ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 199 คน ได้รับแบบสอบถามคืน 189 ชุด คิดเป็นร้อยละ 94.97

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows โดยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ปีการศึกษา 2544 โดยนำข้อมูลระดับความคิดเห็นมาหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในภาพรวมทุกด้าน จำแนกเป็นรายด้าน รายข้อ

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในภาพรวม จำแนกเป็นรายด้าน และรายข้อ ตามสมมุติฐานข้อที่ 1 โดยหาค่า t

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอน

วิชาโครงการอาชีพในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในภาพรวม จำแนกเป็นรายด้าน และรายข้อ จำแนกตามขนาดโรงเรียน ตามสมมติฐานข้อที่ 2 โดยค่า F

สรุปผล

ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก 4 ด้าน คือ 1) ด้านการวางแผนงานวิชาการ 2) ด้านการเรียนการสอน 3) ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ และ 4) ด้านการประเมินผลงานวิชาการ ดังนี้

1. สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (ตาราง 4) จากประชากรทั้งหมดจากผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ จำนวน 34 คน ได้รับแบบสอบถามคืน 34 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ใช้วิธีการสุ่มแบ่งชั้นหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) กับผู้สอนวิชาโครงการอาชีพ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 199 คน ได้รับแบบสอบถามคืน 189 ชุด คิดเป็นร้อยละ 94.97 เมื่อพิจารณาตามขนาดของโรงเรียน พบว่า

1.1 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ส่งแบบสอบถาม 49 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืน 45 ชุด คิดเป็นร้อยละ 91.83

1.2 โรงเรียนขนาดใหญ่ ส่งแบบสอบถาม 33 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืน 32 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.96

1.3 โรงเรียนขนาดกลาง ส่งแบบสอบถาม 78 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืน 75 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.15

1.4 โรงเรียนขนาดเล็ก ส่งแบบสอบถาม 73 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืน 71 ชุด คิดเป็นร้อยละ 97.26

2. สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ตามความคิดเห็นของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในภาพรวมทุกด้าน ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (ตาราง 5) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน (ตาราง 6) โดยด้านการวางแผนงานวิชาการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านการประเมินผลงานวิชาการมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า

2.1 ด้านการวางแผนงานวิชาการ (ตาราง 7) ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยข้อ 19 งบประมาณสนับสนุนโครงการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ข้อ 20 ความร่วมมือจากครูในการดำเนินงานตามโครงการมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน (ตาราง 8) ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมีข้อ 6 การจัดครูเข้าสอนได้ตรงตามวุฒิและประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และข้อ 3 การปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.3 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ (ตาราง 9) ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมี ข้อ 3 การให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแก่ครู - อาจารย์ ข้อ 7 การให้ความสำคัญเกี่ยวกับวิธีสอนและนวัตกรรมทางการศึกษาของฝ่ายวิชาการ และข้อ 8 การส่งเสริมให้ครูค้นคว้าวิจัยและผลิตเอกสารทางวิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนข้อ 13 การนิเทศการสอนของครูในกลุ่มวิชาโครงการอาชีพ และข้อ 20 การสรุป รายงานผลการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.4 ด้านการประเมินผลงานวิชาการ (ตาราง 10) ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมีข้อ 19 การจัดประชุมสัมมนา สรุปผลงานประจำปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และข้อ 6 คุณสมบัติซึ่งเป็นที่ยอมรับของผู้มีหน้าที่ประเมินผลงานวิชาการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.5 สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ตามความคิดเห็นของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ

2.5.1 ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน (ตาราง 11) อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีด้าน 1 การเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนด้าน 3 การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ และด้าน 4 การประเมินผลงานวิชาการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.5.1.1 จากการพิจารณารายข้อด้านการวางแผนงานวิชาการ (ตาราง 12) ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมี ข้อ 14 การปรับปรุงแผนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ ข้อ 17 การประชุมวางแผนร่วมกันมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.5.1.2 จากการพิจารณารายข้อด้านการจัดการเรียนการสอน (ตาราง 13) ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมี ข้อ 14 การส่งเสริมการผลิตสื่อวิชาโครงการอาชีพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และข้อ 15 ความสามารถในการสนับสนุนการเรียนการสอนของห้องสมุด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.5.1.3 จากการพิจารณารายข้อด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ (ตาราง 14) ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมี ข้อ 7 การให้ความสำคัญเกี่ยวกับวิธีสอนและนวัตกรรมทางการศึกษาของฝ่ายวิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และข้อ 10 การสนับสนุนให้ครูไปศึกษาต่อ หรือดูงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.5.1.4 จากการพิจารณารายข้อด้านการประเมินผลงานวิชาการ (ตาราง 15) ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมี ข้อ 19 การจัดประชุมสัมมนา สรุป

ผลงานประจำปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และข้อ 1 การกำหนดนโยบายและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลงานวิชาการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.6 สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ตามความคิดเห็นของผู้สอนวิชาโครงการอาชีพ

2.6.1 ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน (ตาราง 16) อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีด้าน 1 การวางแผนงานวิชาการ และด้าน 3 การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนด้าน 2 การเรียนการสอน และด้าน 4 การประเมินผลงานวิชาการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.6.1.1 จากการพิจารณารายข้อด้านวางแผนงานวิชาการ (ตาราง 17) ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมี ข้อ 19 งบประมาณสนับสนุนโครงการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และข้อ 20 ความร่วมมือกับครูในการดำเนินงานตามโครงการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.6.1.2 จากการพิจารณารายข้อด้านการจัดการเรียนการสอน (ตาราง 18) ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมี ข้อ 18 การสนับสนุน ส่งเสริมจากฝ่ายบริหารให้ใช้วิธีสอนแบบต่างๆ และใช้นวัตกรรมทางการศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และข้อ 13 การบำรุงรักษาสื่อวิชาโครงการอาชีพ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.6.1.3 จากการพิจารณารายข้อด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ (ตาราง 19) ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมี ข้อ 9 การจัดหรือส่งครูไปอบรม ประชุม สัมมนาทางวิชาการ และข้อ 17 เอกสารวิชาการที่หน่วยงานภายนอกผลิตมาให้ครูได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนข้อ 1 การปฐมนิเทศบุคลากรใหม่ให้มีความรู้ในการปฏิบัติงาน และข้อ 15 ความสนใจรับการนิเทศทางวิชาการจากผู้ทรงคุณวุฒิ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.6.1.4 จากการพิจารณารายข้อด้านการประเมินผลงานวิชาการ (ตาราง 20) ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยมี ข้อ 18 การวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบผลในการประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และข้อ 9 การติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานวิชาโครงการอาชีพ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีต่อสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน (ตาราง 21) พบว่า ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความเห็นต่อสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว (ตาราง 22) พบว่า ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพ

มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ และด้านการประเมินผลงานทางวิชาการ ส่วนด้านการวางแผนงานวิชาการ และด้าน การเรียนการสอน ความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน จึงได้พิจารณาเป็นรายข้อต่อไป พบว่า

ด้านการวางแผนงานวิชาการ (ตาราง 23) ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในข้อ 17 การประชุมวางแผนร่วมกัน และ ข้อ 18 ความรู้ในเรื่องการวางแผนของบุคลากร

ด้านการจัดการเรียนการสอน (ตาราง 24) ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในข้อ 15 ความสามารถในการสนับสนุนการเรียนการสอนของห้องสมุด และข้อ 18 การสนับสนุนส่งเสริมจากฝ่ายบริหารให้ใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ และใช้นวัตกรรมทางการศึกษา

ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ (ตาราง 24) ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในข้อ 2 การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพ ข้อ 4 การจัดหาเอกสารเสริมความรู้ทางวิชาการของห้องสมุด ข้อ 5 การประชุมเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพ ข้อ 6 การเชิญวิทยากร/ผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้และสาธิตการผลิตสื่อ ข้อ 9 การจัดหรือส่งครูไปอบรม ประชุม สัมมนาทางวิชาการ ข้อ 10 การสนับสนุนให้ครูไปศึกษาต่อ หรือดูงาน ข้อ 11 การกำหนดแผนและโครงการที่จะเทศการสอนแบบต่าง ๆ และสาธิตการใช้นวัตกรรมทางการศึกษา ข้อ 13 การนิเทศการสอนของครูในกลุ่มวิชาโครงการอาชีพ ข้อ 15 ความสนใจรับความรู้พิเศษทางวิชาการจากผู้ทรงคุณวุฒิ ข้อ 17 เอกสารวิชาการที่หน่วยงานภายนอกผลิตมาให้ครูได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง และข้อ 19 ความร่วมมือจากทุกฝ่ายเกี่ยวข้องในการให้ข้อมูลการปฏิบัติงาน

ด้านการประเมินผลงานวิชาการ (ตาราง 25) ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความคิดเห็นแตกต่างกันในข้อ 1 การกำหนดนโยบายและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลงานวิชาการ ข้อ 2 เกณฑ์มาตรฐานในกฎประเมินผลงานและวิเคราะห์ผลงานวิชาการของฝ่ายวิชาการ ข้อ 3 วิธีการดำเนินงานเกี่ยวกับการประเมินผลงานวิชาการ ข้อ 4 การกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการประเมินผลงานวิชาการ ข้อ 5 เครื่องมือ แบบฟอร์ม สำหรับการประเมินผลงานวิชาการ ข้อ 6 คุณสมบัติซึ่งเป็นที่ยอมรับของผู้มีหน้าที่ประเมินผลงานวิชาการ ข้อ 7 การกำหนดระยะเวลาในการประเมินผลงานวิชาการ ข้อ 8 ความสามารถในการวิเคราะห์ผลการประเมินผลงานวิชาการ และข้อ 10 การปรับจุดประสงค์รายวิชาให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ซ้ำซ้อน

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และ ขนาดเล็ก ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก

ที่มีต่อสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพ ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน และเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกัน (ตาราง 26) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า

ด้านการวางแผนงานวิชาการ (ตาราง 27) ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพ ในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว (ตาราง 28) จะมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในข้อ 7 การให้ความสำคัญในเรื่องแผนงานและโครงการกับสภาพและปัญหาของโรงเรียน ข้อ 8 การวางแผนงานวิชาการ ข้อ 9 ความชัดเจนของแนวปฏิบัติในการวางแผนงานวิชาการ ข้อ 15 การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบ และข้อ 19 งบประมาณสนับสนุนโครงการ

ด้านการจัดการเรียนการสอน (ตาราง 34) ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก มีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านกรพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ (ตาราง 41) ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก มีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านการประเมินผลงานวิชาการ (ตาราง 45) ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก มีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

จากการวิจัยในครั้งนี้พบประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ตามความคิดเห็นของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในภาพรวมทั้งด้านอยู่ในระดับปานกลาง จากผลการวิจัยในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า สภาพปัญหาการจัดการ

เรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษายังไม่ประสบผลตามวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเท่าที่ควร เพราะโรงเรียนในจังหวัดพิษณุโลกจะมีโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางมาก ส่วนโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษจะมีจำนวนน้อยซึ่งตามความคาดหวังของของผู้ปกครองและชุมชนของโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษนั้นจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย จึงเน้นทางด้านวิชาการเป็นส่วนใหญ่ทั้ง ๆ ที่มีงบประมาณจะสนับสนุนในด้านการงานอาชีพแต่นักเรียนส่วนมากก็ไม่ค่อยจะสนใจทำให้ฝ่ายวิชาการต้องจัดการเรียนการสอนตามความต้องการของผู้เรียนและผู้ปกครอง ส่วนโรงเรียนที่มีขนาดกลางและขนาดเล็กนั้นจะเน้นทางทฤษฎีอาชีพเป็นส่วนใหญ่เนื่องจากขาดงบประมาณที่จะนำไปจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ที่จะใช้ในทางทดลองวิทยาศาสตร์ แต่เมื่อหันมาเน้นทางด้านภาษาและการงานก็ติดขัดในเรื่องงบประมาณ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ความล่าช้าดังนี้

1.1 ด้านการวางแผนงานวิชาการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่าด้านการวางแผนงานวิชาการเป็นปัญหามากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมพงษ์ จันทรพิันธ์ (2539 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาล จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเมื่อพิจารณาปัญหาด้านการวางแผนงานวิชาการเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ปัญหาในเรื่องงบประมาณสนับสนุนโครงการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งปัญหาด้านงบประมาณนั้นน่าจะมีผลในเรื่องการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์และโรงฝึกงานซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2533 : 104 - 106) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพและการปฏิบัติงาน ส่วนด้านเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ที่จะให้นักเรียนฝึกและโรงฝึกงานมีไม่เพียงพอจะสอดคล้องกับความเห็นของนักเรียนโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี (สมีเกษม) ว่าวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกภาคปฏิบัติมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนทั้งนี้เป็นผลมาจากการขาดงบประมาณสนับสนุนนั่นเอง ถือว่าเป็นด้านที่มีความรุนแรงของปัญหามากที่สุด สมควรที่ฝ่ายบริหารจะต้องพิจารณาจัดสรรงบประมาณสำหรับด้านนี้เพิ่มขึ้นสำหรับการฝึกทักษะทางด้านการงานอาชีพเป็นการเร่งด่วนสำหรับผู้สนใจที่จะศึกษา และฝึกภาคปฏิบัติทางด้านการงานอาชีพ

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จากผลการวิจัยในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายยังไม่ประสบผลตามวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเท่าที่ควร ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้ว พบว่า ปัญหาสูงสุดในด้านนี้คือ การจัดการครูเข้าสอนได้ตรงตามวุฒิและประสบการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของประกอบ สุพันธ์ (2530 : 110) ศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาการปฏิบัติงานวิชาการระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของการบริหารโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3 และผลการวิจัยของศิริธร สุขโขใจ (2531 : 314-324) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการโรงเรียน

มัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครและในจังหวัดฉะเชิงเทรา แสดงว่า การจัดครูเข้าสอน ได้ตรงตามวุฒิและประสบการณ์ มีผลโดยตรงกับการเรียนการสอนที่สำคัญยิ่ง เพราะจะทำให้ผู้เรียนได้รับการถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนที่มีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติของวิชาโครงการอาชีพที่แท้จริง อีกทั้งทักษะความชำนาญการเฉพาะทางของผู้สอนในด้านอาชีพต่าง ๆ อีกด้วย

1.3 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีประเด็นที่เป็นปัญหารุนแรงในด้านนี้ จำนวน 3 ข้อด้วยกัน คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแก่ครู - อาจารย์ การให้ความสำคัญเกี่ยวกับวิธีสอนและนวัตกรรมทางการศึกษาของฝ่ายวิชาการ การส่งเสริมให้ครูค้นคว้าวิจัย และผลิตเอกสารทางวิชาการ ปัญหาด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการเป็นปัญหาทางด้านบุคลากรซึ่งเป็นปัญหาที่สำคัญ เพราะการที่จะพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้สอนมีความรู้ทางด้านการจัดการเรียนการสอน วิธีสอนและนวัตกรรมทางการศึกษาเกี่ยวกับการจัดทำโครงการอาชีพให้มีจำนวนเพียงพอรับจำนวนผู้เรียนและมีความชำนาญพอที่จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้มาสนใจและร่วมมือทำโครงการอย่างจริงจังนั้นเป็นสิ่งที่สถานศึกษาจะต้องเร่งดำเนินการ แต่ก็ต้องยอมรับข้อเท็จจริงที่ว่ายังมีผู้สอนสายการงานอาชีพยังมีอีกเป็นจำนวนมากที่ไม่ได้เรียนมาทางสายครูหรือเคยอบรมเกี่ยวกับวิธีการสอนมาก่อน แสดงว่า สภาพปัญหาด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการยังไม่ประสบผลตามวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเท่าที่ควรซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมพงษ์ จันทรพันธ์ (2539 : บทคัดย่อ) และประมวล ลอยฟ้าและคณะ (2541 : 73) ศึกษาการประเมินโครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ เพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียน (สอว.) ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุโขทัย และสอดคล้องกับงานวิจัยของณรงค์ จันทุม (2539 : 93) ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการใช้สื่อการสอนวิชาชีพในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งถือว่าปัญหาด้านนี้มีความรุนแรงน้อย อันเนื่องมาจากวิชาโครงการอาชีพเป็นการฝึกทักษะการปฏิบัติงานจากการปฏิบัติงานจริง ดังนั้นสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนจึงเป็นวัสดุ อุปกรณ์จริงที่ใช้ในกระบวนการเรียนการสอน ผู้สอนไม่จำเป็นต้องจัดทำสื่อเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน

1.4 ด้านการประเมินผลงานวิชาการ ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ประเด็นที่มีปัญหาสูงสุด คือ การจัดประชุมสัมมนา สรุปผลงานประจำปี แสดงว่า ด้านการประเมินผลงานวิชาการ ยังไม่ประสบผลตามวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเท่าที่ควร แต่ก็ถือว่าด้านนี้มีความรุนแรงของปัญหาน้อยที่สุด สาเหตุเนื่องมาจากทางฝ่ายวิชาการจะประเมินผลตามสภาพจริงแต่ธรรมชาติของผู้สอนวิชาโครงการอาชีพมักจะไม่ชอบการเก็บหลักฐานหลังการปฏิบัติงาน ซึ่งก็เป็นที่เข้าใจกันดีระหว่างฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพ

ผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัด

พิษณุโลกนั้นยังไม่ประสบผลตามวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเท่าที่ควร จำเป็นที่จะต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาเพื่อให้ปัญหานั้นหมดไปตามลำดับของปัญหา ดังนี้

ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ และด้านการประเมินผลงานวิชาการ ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชา วิชาโครงการอาชีวระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีต่อสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชา วิชาโครงการอาชีว ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน พบว่า

2.1 ด้านการวางแผนงานวิชาการ ความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2.3 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ และผู้สอนวิชาโครงการอาชีวระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

2.4 ด้านการประเมินผลงานวิชาการ ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอน วิชาโครงการอาชีวระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

การที่ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีวระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความคิดเห็นแตกต่างกันซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้เนื่องจากเป็นเพราะว่า ประการแรก โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่จะเน้นวิชาการมากกว่าวิชาอาชีพเพื่อผลในการสอบเรียนต่อ ในระดับที่สูงขึ้น ส่วนโรงเรียนที่มีขนาดกลางและขนาดเล็กจะเน้นด้านอาชีพมากกว่าวิชาการ เพื่อผลในการออกไปประกอบอาชีพ ซึ่งจะตรงกับความต้องการของชุมชนและผู้ปกครองในแต่ละท้องถิ่นที่โรงเรียนขนาดนั้น ๆ ตั้งอยู่ ส่วนประการที่สองลักษณะการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน มัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษานั้นเป็นลักษณะการบริหารงานแบบกำหนดหลักสูตร จากส่วนกลาง ซึ่งไม่สามารถสะท้อนสภาพความต้องการที่แท้จริงของสถานศึกษาและท้องถิ่นได้ เป็นการสื่อสารทิศทางเดียวขาดการมีส่วนร่วมของผู้สอนในทุก ๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นด้านการวางแผน งานวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการและด้าน การประเมินผลงานวิชาการ หลักสูตร แผนการเรียน งบประมาณ การพัฒนาบุคลากรและ การประเมินผล ถูกกำหนดจากฝ่ายบริหารทั้งสิ้น ผู้สอนมีหน้าที่เพียงปฏิบัติตามในสิ่งที่ถูก กำหนดไว้เท่านั้น ทำให้ปัญหาต่าง ๆ ที่พบ ขาดการแก้ไขปรับปรุง เมื่อวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ แล้ว พบว่า ปัญหาที่พบเป็นปัญหาที่ส่งผลโดยตรงมาจากปัญหาการบริหารงานวิชาการทั้งสิ้น สอดคล้องกับการวิเคราะห์การใช้ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) (หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544)

การที่ผู้บริหารและผู้สอนวิชาโครงการอาชีวมีความคิดเห็นแตกต่างกันนั้น สอดคล้องกับการทดลองของไลเบอร์แมน (Lieberman, 1965. อ้างถึงใน ฤกษ์ชัย คุณูปการ, 2539 : 27) ที่ทดลองพบว่า บทบาทและตำแหน่งมีผลต่อการเปลี่ยนเจตคติของคนงานต่อนโยบาย การบริหารของบริษัทแห่งหนึ่ง สรุปได้ว่า เจตคติของแต่ละบุคคลจะเปลี่ยนแปลงไปตามบทบาท

และสถานภาพหรือตำแหน่งของตนเอง การวิจัยในครั้งนี้ศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูซึ่งมีสถานภาพและบทบาทหน้าที่ต่างกันความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพของโรงเรียน จึงแตกต่างกันไปด้วยตามสถานภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิพนธ์ ภูริฉาย (2526 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการบริหารหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามทัศนะของผู้บริหารและครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 เช่นเดียวกับ แมคคาร์ที (McCarty. 1971) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา และสอดคล้องกับ บุญเรือง พรหมสิทธิ์ (<http://websis.kku.ac.th/abstract/medu/eda/2540>) ที่ศึกษาเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการพัฒนาครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น

3. จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ที่มีต่อสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการและผู้สอนวิชาโครงการอาชีพ ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน และเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ขึ้นอยู่กับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ขนาดของโรงเรียนไม่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพให้แก่แก่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก

จากผลของการทำวิจัยเรื่อง สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก พบว่า มีข้อจำกัดในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพ คือ ฝ่ายบริหารจะเน้นการเรียนการสอนวิชาการโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้นักเรียนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้มากๆ แต่ไม่สนับสนุนวิชาโครงการอาชีพเท่าที่ควร ส่วนจุดแข็งที่พบ คือ ผู้สอนมีความกระตือรือร้นที่จะสอนและพยายามพัฒนาตนเองทางด้านวิชาความรู้เกี่ยวกับทักษะกระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพของตนเอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาโครงการอาชีพ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก มีปัญหาจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องแก้ไขปรับปรุงให้หมดสิ้นไป ตามลำดับของปัญหา ดังนี้ ด้านการ

วางแผนงานวิชาการ ด้านการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ และด้านการประเมินผลงานวิชาการ โดย

1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ ควรปรับปรุงด้านงบประมาณสนับสนุนโครงการให้เพียงพอ โดยการพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้หมวดวิชาการงานอาชีพเพิ่มขึ้นเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนแก่ผู้เรียนที่มีความสนใจทางด้านการทำงานอาชีพ

2. ด้านการเรียนการสอน ควรปรับปรุงโดยการจัดครูเข้าสอนให้ตรงตามวุฒิและประสบการณ์

3. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ โดยการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ การศึกษาดูงาน การนิเทศการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ในเรื่องของ

3.1 การจัดการเรียนการสอน

3.2 วิธีสอนและนวัตกรรมทางการศึกษา

3.3 การค้นคว้าวิจัยและผลิตเอกสารทางวิชาการ

3.4 การสรุป รายงาน การปฏิบัติงาน/การสอน

4. ด้านการประเมินผลงานวิชาการ ควรจัดการประชุมสัมมนา สรุปผลงานประจำปี โดยการนำเสนอนวัตกรรมที่เกิดจากการเรียนการสอนประจำปีการศึกษา และการจัดนิทรรศการแสดงผลงานทางวิชาการของบุคลากรในโรงเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การทำวิจัยปัญหาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระที่ 7 กลุ่มวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี และสาขาวิชาอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระที่ 7 ในระดับจังหวัด ตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพื่อนำมาวางแผนและปรับปรุงการบริหารงานวิชาการตามหลักสูตรขั้นพื้นฐานของโรงเรียน ให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน